

تأثیر تاریخ کشت و اندازه سوخک پیاز مادری بر اجزای عملکرد بذر در سه رقم پیاز خوراکی

شهین نجفوند دریکوندی، ناصر عالم زاده انصاری

دانشجوی کارشناسی ارشد سبزیکاری و استادیار گروه باغبانی دانشکده کشاورزی

دانشگاه شهید چمران اهواز

به منظور بررسی تأثیر تاریخ کاشت و اندازه پیاز مادری بر اجزای عملکرد بذر سه رقم پیاز، آزمایشی با استفاده از طرح آماری اسپلیت پلات در قالب بلوکهای کامل تصادفی و در چهار تکرار در سال زراعی ۸۵-۸۴ در مزرعه باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز انجام گرفت. تاریخ کشت در سه سطح اول آبان، آذر و دی به عنوان فاکتور اصلی، اندازه پیاز مادری به عنوان فاکتور فرعی در دو اندازه (کمتر از ۱/۵ و ۲/۵ سانتیمتر) و رقم به عنوان فاکتور فرعی در سه سطح (پریماورا، رامهرمزی و بهبهانی) مورد مطالعه قرار گرفتند. نتایج آزمایش نشان داد که تاریخ کشت اثر معنی داری بر تعداد کپسول در چتر و وزن بذر در چتر در سطح احتمال ۱ درصد داشته است. ولی اثری بر تعداد دانه در کپسول و وزن هزار دانه نداشت. از نظر وزن بذر در گل آذین به ترتیب تاریخ کشت اول و سوم بیشترین و کمترین میزان بذر را داشتند و هر سه تاریخ کشت دارای اختلاف معنی داری بودند. مقایسه میانگین های تعداد کپسول در گل آذین و وزن بذر در گل آذین نشان داد که تفاوت معنی داری بین ارقام وجود دارد. ارقام بهبهانی و پریماورا به ترتیب بیشترین و کمترین میزان بذر را تولید کردند. از نظر وزن هزار دانه و تعداد دانه در کپسول بین ارقام تفاوت معنی داری مشاهده نشد. اثر اندازه پیاز مادری بر فاکتورهای تعداد کپسول در چتر و وزن دانه در چتر در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود. با افزایش قطر سوخک، میانگین های تعداد کپسول در گل آذین و وزن بذر در گل آذین افزایش نشان داد. در مورد سایر اجزاء تفاوت معنی داری مشاهده نگردید.